

گولہ کانی ئیدای بچکۆله (۱)

هانس کریستیان ئەندەرسن
له دانیمارکییهوه: ئازاد مه ولوود
(دانیمارک)

«به داخه وه گولہ جوانه کانم مردوون!» کچۆله (ئیدا) گوتی.
«دوینئ ئیواره زۆر جوان بوون، کهچی ئیستا په په کانیان سیس بوونه! نازانم بۆ وایان لئ هات؟» ئیدا له مامۆستا کهی پرسى که له سه ر قه نه فه که دانیشتبوو (۲): کورپکی زیره ک و خۆشه ویست و ده ستیکی بالای له گێرانه وهی چیرۆکی خۆشدا هه بوو، وینه ی زۆر سه یر و سه مه ره ی به مه قه ست ده بپری و دروستی ده کردن: بۆ نمونه شیوه ی دلئیکی دروست ده کرد و له ناو دلکه که دا وینه ی خانمانی ده کیشا که سه مایان ده کرد، یان وینه ی گولگی ده نه خشاندا، یان کۆشکۆته لاری ئه وتۆی دروست ده کرد که ده روازه کانیان ده کرانه وه. کورپکی هه میسه دلخۆش و ده م به خه نده بوو.
«نازانم ئه مرۆ گولہ کان بۆ وایان لئ هات؟» ئیدا ئه م پرسیاره ی کرد له و کاته ی چه پکه گولہ که ی که به ته وای سیس بوو بوون، پیشانی مامۆستا که ی دا.
«به لئ، دیاره خۆت ده زانی گولہ کان چییانه!» مامۆستا که گوتی. «گولہ کان شه وی پابوردوو له ئاههنگی سه ما بوون، بۆیه وا ئیستا ملیان لار بۆته وه!»
«به لام گول ناتوانئ سه ما بکات!» ئیدای بچکۆله گوتی.
«به لئ ده توانئ!» مامۆستا که گوتی، «که دنیا تاریک دادئ و ئیمه ده خه وین، گولہ کان به دلئیکی خۆش و شاده وه دینه ئه م ناوه؛ نزیکه ی هه موو شه ویک ئاههنگی سه ما ده گێرن!»

«مندالان بۆيان نىيە بەشدارى ئەم سەمايانە بگەن؟»
 «بەلەن بۆيان ھەيە»، مامۆستاگە گوتى،
 «گولە حاجىلە وردىلەكان و گولە زەنگولەكان بەشدارى دەكەن!» (۳)
 «جوانترىن گولەكان لە كوئى سەما دەكەن؟»

ئىداى بچكۆلە پرسى.
 «بۆ تۆ ھەرگىز نەچوويتە لاي دەروازەى كۆشكە ھاوينىيە گەرەكەى پاشا، لەو شوپىنەى باغە جوانە پەر گول و گولزارەكەى لىيە؟ لەو شوپىنەى سۆنەكان بە مەلە بۆ لات دىن تا وردەنانىيان بۆ ھەلدەيت. ئاھەنگى سەماگە لەوئى دەكرىت!»

«من دوينى لەگەل داىكم لەو باغە بووم!» ئىدا گوتى، «بەلام ھەموو گەلەى دارەكان ھەريبوون و ھىچ گوليشى لى نەمابوو. تۆ بلەى چىيان لى بەسەر ھاتبى و لە كوئى بن؟ لە ھاوين من بىنمىن زۆر زۆر بوون!»

«لە ناو كۆشكەن!» مامۆستاگە گوتى. «تۆ دەبى بزانىت كاتىك پاشا و بنەمالەكەى كۆشكە ھاوينىيەكەيان چۆل دەكەن و دەگەرپىنەو ھەكسەر كۆشكەكەى ناو شارىيان (۴)، گولەكان يەكسەر بەپاكردن باغەكە جى دىلن و بە دلەكى خۆشەو ھەروە دەپۆنە ناو كۆشكە چۆلەكە. تۆ سەيركە، دوو جوانترىن گولەباغ دەچنە سەر تەختى پاشايەتى، يەككىيان دەبى بە پاشا و ئەوى ترىيان دەبى بە شاژن. (۵) ھەموو گولە سوورەكانى (پۆپىتە كەلەشەير) بەرپىز دەووستن و دەچەمىنەو، ئەمانە فەرمانبەرە بچووكەكانى ديوانى پاشان، ئەوجا جوانترىن گولەكان گشتىيان ئامادە دەبن و سەمايەكى گەرە دەست پى دەكات. گولە شەوبۆ وا دەنوئىن ئەفسەرە گەنجەكانى دەرياوانىن و لەگەل گولە

(ھايسىتت) و (كۆكوس) ھەكان سەما دەكەن و بە خانى پاكىزە بانگىيان دەكەن، كەچى گولەمىلاقە و نىرگىزە زەردە گەرەكان بە خاتوونى بە تەمەن دادەنرەن و گران و سەنگىن سەما دەكەن و بەرپىز و وىقارەو ھەمامەلەيان لەتەكدا دەكرىت!»

«ئى باشە ئەو گولانە!» ئىداى بچكۆلە پرسى، «كە ھاتوونەتە ناو كۆشكى پاشا و سەما دەكەن، كەس ھىچيان لى ناكە؟»
 «كەس بەراستى پىيان نازانى!» مامۆستاگە گوتى. «پراستە، ھەندى جار شەوانە سەرپەرشتىيارە بە تەمەنەكەى كاروبارى كۆشك بەخۆ و بە تۆپىك كىلەو ھە پەت دەبى و چاودىرى ئەو ناو ھەكات، بەلام ھەر كە گولەكان گوتىيان لە زىنگەى كىلەكان دەبى مات و بىدەنگ دەبن و خۆيان لە پشت پەردە شۆرەكان دەشارنەو ھە جار جارە سەريان دەردىنن. من لىرە بۆنى ھەندى گول دەكەم! سەرپەرشتىيارە بە تەمەنەكە دەلە، بەلام نايانبىنى!»

«بە خوا شتىكى سەيرە»، ئىداى بچكۆلە گوتى و دەستەكانى لە يەك دەدا. «تۆ بلەى منىش بتوانم گولەكان بىنم؟»

«بەلەن، تۆ دەتوانى!» مامۆستاگە گوتى، «لە بىرت بى ئەو جارە كە دەچىتە ئەوئى لە پەنجەرەو سەيرىكى ژوورەو بەكە، دلنىام دەيانبىنىت. من ئەمرو خۆم بىنم گولە نىرگىزىكى زەردى درىژ لە سەر قەنەفەكە پاكشاپوو، ئەمىيان خانى ياوھرى شاژن بوو!»

«ئاي گولەكانى باغى بۆتانىك (۶) بۆيان ھەيە چنە ئەوئى؟ ئاي دەتوانن ئەو پىگە دوورە بىرن؟»
 «بەلەن، دەتوانن!» مامۆستاگە گوتى، «ھەر كاتى بىانەوئى دەتوانن بال بگرن و بفرن. تۆ پەپوولە جوانەكانت نەبىنىو، سوور و زەرد و

سپییەکان، تا رادەیهک وەک گول وان، هەر واشن، چونکە پیشتر گول بوون، بەلام لەسەر لاسکەکان بازیان داوه و بەهەواکەوتوون، پەرەکانیان وەک بالی بچکۆلە لیک داوه و فریون و کاتیەک دەبینن تەواو بەرز بوونەتەوه، جاریکی تر بەرەو مال دەفەرنەوه و لەسەر لاسکەکان دەنیشنەوه و بەم جۆرە پەرە گولەکان بە پاستی دەبنە بال بۆیان. خۆ تۆ خۆشت ئەمەت بە چاوی خۆت بینێوه! لەوانەشە گولەکانی باغی بۆتانیک هەرگیز چاویان بە کۆشکی پاشا نەکەوتبێ و نەیانزانێوه شەوانی ئەوئ چەند خۆشن، بۆیە من دەمەوێ ئیستا شتیکت پێ بلێم کە پروفیسۆرەکە ی باغی بۆتانیک کە مالی لەو نزیکانە، تووشی سەرسامی دەکات. تۆ دەیناسیت، وا نییه؟ ئەگەر چوویتە باغەکە بە یەکیک لە گولەکان بلێ کە ناھەنگیکی گەرە ی سەما لە کۆشک هەیه، ئەویش قسەکە بە گولەکانی تر دەلێت، ئیتر هەموویان دەفەرن. کاتیەک پروفیسۆر دیتە باغەکە دەبینیت یەک گولی تێدا نەماوه و بە هیچ جۆریک نازانی گولەکان بۆ کوێ پۆشتوون.

«بەلام چۆن ئەو گولە دەتوانێ قسەکە بە گولەکانی دی بلێت؟ خۆ گول زمانی قسەکردنیان نییه.»

«پاست دەکە ی گول ناتوانن قسە بکەن!»

مامۆستا کە وەلامی دایەوه؛ «بۆیە بە پانتۆمایم بە یەکتەری دەلێن!» (۷) نەتبینیوه کاتیەک کزەبایەک هەلدەکا چۆن گولەکان سەر دەلەقینن و هەموو گەلا سەوزەکان دەخەنە جوولە؟ زۆر بە پوونی دیارە وەک ئەو ی لەگەڵ یەکتەر قسە بکەن!»

«پروفیسۆریش لە زمان و دەربڕینی پانتۆمایم دەگات؟» ئیدا پرسی.

«بەلێ، تۆ دەگات! بەیانییەکیان پروفیسۆر زوو هاتە نێو باغەکە ی، بینی وا گەزگەزۆکیکی (۸) گەرە وەستاوه و بە گەلاکانی پانتۆمایم بۆ گولە میخەکیکی سووری جوان دەکات و پێی دەلێت، تۆ زۆر جوانیت و من تۆم زۆر خۆش دەوێت! بەلام پروفیسۆر هەرگیز حەزی بەم جۆرە شتانە نییه، بۆیە یەکسەر لە گەلاکانی گەزگەزۆکەکە ی دا، گەلا بۆ گەزگەزۆک وەک پەنجە ی دەست وان، بۆیە کە پروفیسۆر دەستی بە گەلاکان کەوت ناگری لێ هەلسا، ئیتر لەو پۆژەوه هەرگیز ناوێری دەست بگەیهنیتە گەزگەزۆک.»

«نای کە سەیرە!» ئیدا بچکۆلە بە پیکەنینهوه کوتی.

«ئەوه تۆ دەلێی خەریکی گالتە بە ئەقلی مندالە کە دەکەیت!» کابرای پەزاگرانی ئەندامی ئەنجومەنی کارگێری (۹) ئەمە ی گوت، کە بۆ سەردان هاتبوو و لە سەر قەنەفەکە دانیشتبوو؛ ئەو پیاوه دلی بە مامۆستا کە خۆش نەبوو. بەردەوام بە مۆنی سەیری دەکرد کاتیەک دەبینی ئەو مامۆستایە وینە ی سەیر و خەیاالی بە مەقسەت لە سەر کارتۆن و کاغەز دەبەری. یەکیک لەو وینانە بۆ نمونە وینە ی پیاویک بوو کە لە سیدارە درابوو و دلێکی بەدەستەوه بوو، کە وای دەنواند بە تۆمەتی دزینی دل سزا درابیت، یان وینە ی پیرەژنیکی جادوو کەر کە سواری گەسکیک بووبوو و میردەکە ی لەسەر لووتی خۆی دانابوو؛ کابرای ئەندامی ئەنجومەن بە هیچ کلۆجیک ئەمانە ی بە دل نەبوو، بۆیە چۆن وەک ئیستا کوتی ئاوا هەر دەیگوتەوه:

«ئەوه تۆ گالتە بە ئەقلی مندالە کە دەکەیت! ئەو خەیاالە قوڕ و بیمانایە چیه تۆ هەتە!»

بەلام ئیدای بچکۆلە قسەکانی مامۆستا کە ی

زۆر به لاوه سهير و خوۆش و سه رنجراکيش بوو، زۆر بيري لئ ده کردنه وه. گول هکان ملیان لار بووه ته وه، چونکه هيلاک و ماندوون به وهی شه و تا به یانی سه مایان کردوه.

بیگومان دیاره نه خوۆش که وتوون. دواتر ئیدا ده پویشته لای یارییه کانی تری که له سه ر میژیکي پیک و بچووک دانرابوون، چه که مه جه کانی پرپوون له که ره سه ته ی جوانکاری و پازاندنه وه. (سؤفیا) ی بووکه شووشه ی له سه ر ته خته که ی خو ی پاکشابوو و نووستبوو. ئیدا ی بچکوله پیی گوت: «سؤفیا، هه لسه، ده بی قبوولت بی نه مشه و له ناو چه که مه جه ی میزه که بخوویت چونکه گول ه به سه زمانه کان نه خوۆشن و پیویسته له سه ر ته خته که ی تو بنوون، به لکوو چاک ده بنه وه!»، نه و جا بووکه شووشه که ی هه لگرت، که دیار بوو زۆر نارازی بوو و یه ک وشه ی له ده م نه هاته ده ره وه، زۆر تووپه بوو، چونکه بو ی نه بوو له سه ر ته خته که ی خو ی بخه وئ. دواتر ئیدا گول ه کانی خسته سه ر ته ختی نووستنی بووکه شووشه که و پیخه فه که ی به سه ر دادان و پیی گوتن: بو خوۆتان جوان و نارام پال که ون و منیش چایه کی گهرمتان بو دیم ده که م، به لکوو بو به یانی چاک ببه وه و هه لسه نه وه سه ری، پاشتر په رده کانی جوان دادایه وه نه بادا تیشکی هه تاو له درزی نیوانیان بیته ژووره وه و له چاویان بدات.

به درژیایی نه و ئیواره یه بیری له قسه کانی مامۆستا که ده کرده وه و به ره له وه ی بخه وئ، خو ی که یانده پشت په رده ی په نجه ره کان بو لای گول ه جوانه کانی دایکی که له وئ دانرابوون و به گو یی گول ه هایسینت و گول ه میلاقه کانی دا چرپاند و گوتی: «ده زانم نه مشه و ئیوه ده چنه ئاههنگی سه ما!»، به لام گول ه کان وایان پيشان دا که

هیچی لئ تئ نه گه یشتن و هه ستیان له خو یان بری، ته نانه ت په ره کانیشیان نه له رانده وه، به لام ئیدا ی بچکوله خو ی ده یزانی ده لئ چی. کاتیک چووه ناو جیگه که ی و پالی دایه وه تا بخه وئ، تا ماوه یه کی زۆر هه ر بیری ده کرده وه که وا چه ند خوۆشه گول ه جوان و نازداره کان ببینی کاتیک له کۆشکی پاشا سه ما ده که ن. «تو بلایی به راست گول ه کانی من به شدارییان کردبیت؟»، ئیتر دوا ی نه مه خه وی لئ که وت. درهنگی شه و به ئاگا هات، له خه ونیدا گول ه کان و مامۆستا که ی بینی کاتیک نه ندام نه نجومه نه که سه رکۆنه ی ده کرد و پیی ده گوت گالته به نه قلی ده کات. ژووری نووستنه که ی ئیدا هیمن و نارام بوو، چرا که شی له سه ر میزه که به رده وام هه لکرابوو، دایک و باوکی خه وتبوون.

«تو بلایی گول ه کانم تا ئیستا له سه ر ته خته که ی سؤفیا پال که وتبن؟» له گه ل خو ی ده دا و پرسیا ری له خو ی ده کرد. «چه ند هه ز ده که م بزانم!» له شوین خو ی هه لسا وه و سه یریکی ده رگا نیمچه کراوه که ی کرد، بینی گول ه کان و هه موو یارییه کانی له شوینی خو یان بوون، نه و جا هه سته ی راگرت و وه ک نه وه وابوو له ژووری دانیشته نه وه دهنگی پیانۆ بیته، دهنگ و ئاوازیکی وا خوۆش که هه رگیز پیشتر نه بییستبوو.

«دیاره ئیستا هه موو گول ه کان له وئ سه ما ده که ن!» گوتی، «نه ی خوا ی گه وره چه ند م هه ز لیه سه ما که یان ببینم»، به لام نه یو یرا هه لسه یته سه ری، نه بادا دایکی و باوکی به ئاگابینی. «خۆزگه بهاتبان بو ئیره!» گوتی، به لام گول ه کان نه هاتن و دهنگ و ئاوازی خوۆشی مۆسیقا که به رده وام ده هاته گو یی و له خوۆشی ئاوازه که ئیتر نه یوانی دان به خویدا بگرئ،

بۆيە بە سىنگەخىشى لەناو جىگاگەى ھاتە دەرهوھە و خۆى گەياندە لای دەرگاگە و لەو پۆھ سەيرىكى ژوورى دانىشتنەگەى كرد. و اااااااااا، كە شتىكى سەير و سەمەرەى بىنى. ھىچ چرايەك لە ژورەوھە نەبوو، كەچى ژورەكە پووناك بوو. تريفەى مانگ لە پەنجەرەوھە دەھاتە ناوھوھە و دەپژايە سەر زەوى ژورەكە! ھەك پۆژى پووناك وابوو. ھەموو ھايسىنت و گولە مئلاقەكان بە دوو پىز و ھەستابوون لە ناو ژورەكە، ھىچ گولتەك لە سەر پۆخى پەنجەرەكان نەمايو، گولدان و ئىنجانەكان گشتيان بەتال بوون. ھەموو گولەكان لە سەر زەوى ژورەكە، بە دەورى يەكدا خەرىكى سەمايەكى دلگىر بوون، پىزى جوانيان دادەبەست و لە پىگەى گەلا سەوزە درىژەكانيان دەستى يەكتريان دەگرت و بە لارولەنجە خۆيان بادەدا. لە بەردەم پىانتۆكە گولتەكى زەردى گەورە دانىشتبوو. ئىداى بچكۆلە ھىچ گومانى نەبوو كەوا ئەم گولەى لە ھاوين بىنىبوو، بە چاكى لە بىرى بوو كە ئەوسا مامۆستاكە گوتى: «ئاي كە چەند لە خاتوو (لينا) دەكا!»، بەلام ھەموويان پىي پىكەنين و گالتهيان بە قسەگەى ھات، كەچى ئەوھتا ئىستا ئىدا پىي وايە گولە زەردە درىژەكە زۆر لە خاتوو لينا دەچى و بە ھەمان شىوھى ئەو پىانو دەژەنى، جارىك پووخسارە درىژكۆلە زەردەكەى بۆ ئەولا ھەردەگىپى و جارىك بۆ لايەكەى تر و سەرى لەگەل پىتمى مۇسقىا خۆشەكە دەلەقاند.

ھىچ يەككىيان سەرنجيان بۆ لای ئىداى بچكۆلە نەپۆيشت و ھەستيان بە بوونى ئەو نەكرد.

لە پىر بىنى وا گولە كرۆكۆسىكى شىن خۆى ھەلدايە سەر ناوھراستى ئەو مېزەى سۆفياى تىدا بوو، لەو پۆھ چوو بۆ لای تەختى نووستنى

سۆفيا و پەردەكانى لادا و بىنى وا گولە نەخۆشەكان لەو پۆ پال كەوتوون، ئەوانىش يەكسەر ھەلسانە سەرىپى و بە سەر لەقاندن سلاوئىكيان لەوانى تر كرد و ويستيان لەگەلئاندا بگەونە سەما.

(كانگای دووكەل) (۱۰) كە كارەكتەرىكى بە تەمەن بوو و لىوى ژىرەوھى شەق بووبوو، ھەلسايە سەرىپى و بۆ گولە جوانەكان چەمايەوھە كە پىيانەوھە ديار نەبوو نەخۆش بن، ئىتر ھەموويان بە دللى خۆش و پابواردنەوھە تىكەلى يەكتر بوون. كە ئىدا سەيرى ئەو پىي كرد، وا ديار بوو يەككىيان لەسەر مېزەكەوھە كەوتە خوارەوھە، ئەويش چىلكە دارىك (۱۱) بوو كە خۆى لەپىزى گولەكان ھەژمار دەكرد، بۆيە خۆى ھەلدايە ئەو ناوھە. ھەرا و بەزمىكى زۆر خۆش بوو. بووكە شووشەيەكى لە مۆم دروستكراو بە لقى چىلكە دارەكەوھە ھەلواسرابوو، شەپقەيەكى لەسەر بوو ھەك شەپقەكەى كابراى ئەندامى ئەنجومەن. چىلكە دارەكە لە سەر ھەر سى قاچە سوورەكانى لە ئىوان گولەكاندا ھەلدەپەپى و سەماى مازوركاى دەكرد و بە توندى قاچى بە زەويدا دەكيشا. گولەكانى تر بۆ ئەم سەمايە ناشياو بوون، چونكە ھىندە سووك بوون، نەياندەتوانى بەو توندىيە قاچيان بە زەويدا بگيشن. لە پىر بووكە شووشە مۆمەكە بالاي بەرز و گەورە بوو و بە دەورى گولە كاغەزەكان دەخولايەوھە و بە دەنگى بەرز دەيگوت: «گالته بە ئەقلى مندالەكە دەكات، وانىيە؟ ئەى سلاو لە ئەقلى خۆت!»

بووكە شووشە مۆمەكە بە شەپقە پانەكەى سەرى، كتومت كابراى ئەندامى ئەنجومەن بوو و ھەك ئەو پەنگ زەرد و مۆن بوو؛ بەلام گولە كاغەزەكان كيشايان بە قاچە بارىكەكانىدا، ئەويش لە تاوان خۆى گرمۆلە كەردەوھە و ھەك

بووکه شووشه مؤمه بچووکه که ی جاران گه پایه وه
دوخی پیشووی.

زور سهیر بوو ئەم شتانه به چاوی خۆت
ببینی و ئیدای بچکۆله به خۆی نه وهستا و کهوته
پیکه نین. چیلکه ی داره که بهرده وام سه مای
ده کرد. بووکه شووشه مؤمه که ش سه مای ده کرد،
جار جاره خۆی بالا بهرز و گه وره ده نواند و جارانی
تریش به شه پقه رهش و گه وره که ی بچووک و
زهرده لگه پاو. له سه ر داواکاری گوله کانی تر،
وازی له چیلکه داره که هینا و چیتر هه راسانی
نه کرد. له هه مان کاتدا ئەوانی تر به توندی
له ده رگای ئەو چه کمه جیهان دا که سۆفیا و
یاربیه کانی تری له ناو بوون. (کانگای دووکه ل)
پای کرد بۆ لای پۆخی میزه که و له سه ر سک
پاکشا و که میک چه کمه جیه که ی پاکشا. سۆفیا
به سه رسامی هه لسا یه وه و سه یریکی ده وروپه ری
خۆی کرد. «دیاره لیتره ئاههنگی سه مایه!»
گوتی؛ «ئهدی بۆ که س به منی نه گوت!»
«حه ز ده که ی له گه ل من سه ما بکه یت؟»
(کانگای دووکه ل) گوتی:

«به لئ، تۆ که سیکی پیکوپیک و شایانی
ئوه یت سه مات له گه ل بکریت!» ئەمه ی گوت
و پووی وه رگیتر و پشتی تی کرد، ئەوجا له
سه ر پۆخی چه کمه جیه که دانیشت و کهوته
بیرکردنه وه: تۆ بلئی یه کیک له گوله کان بیته
لای و داوه تی سه ما و به زمه که ی بکات، که
بینی که سیان نه هاتن بۆ لای، دهستی کرده
کۆکین، ئحم، ئحم، ئحم! له گه ل هه ندیش هیچ
یه کیکیان نه هاتن. (کانگای دووکه ل) به ته نیا
سه مای ده کرد و سه ماکه شی خراب نه بوو!
که سۆفیا بینی هیچ یه کیک له گوله کان
سه رنجی ئەو نادهن، خۆی له چه کمه جیه که وه
خسته خواره وه و زرمه یه کی گه وره ی لیوه هات؛

ته وای گوله کان به پاکردن هاتن بۆ لای و له
ده ری کۆبوونه وه و لییان پرسی ئاخۆ هیچی
لئ نه هاتوه. هه موویان له به رانه ری شیرین
رهفتار بوون، به تایبه ت ئەو گولانه ی شه و
له سه ر ته خته که ی ئەو نووستبوون، به لام خوا
کردی هیچ کوپیه کی ئازاری نه بوو، هه موو
گوله کانی ئیدا زور خۆشیان ویست و سپاسیان
کرد بۆ ته خته خۆشه که ی له سه ری خه وتن و
ده ستیان گرت و بردیانه ناوه راستی ژووره که
که تریفه ی مانگ پووناکی ده کرده وه و له گه لی
که وتنه سه ما، سه رجه م گوله کانی تر باز نه یان
به ده وریاندا به ستا؛ به م جوړه سۆفیا دللی
زور خۆش بوو! سۆفیا ده یزانی خه وی ناو
چه کمه جیه که خۆش نییه، بۆیه به گوله کانی
گوت بۆیان هه یه بهرده وام له ناو جیگا که ی
ئەو بخه ون.

گوله کان پێیان گوت: «زور سپاست ده که ین،
به لام ئیمه ئەوه نده ناژین و ته مه نمان کورته!
سه به ینئ ئیمه هه موومان ده مرین؛ به لام به
ئیدای بچکۆله بلئ با له ناو باخه که له نزیک
گۆپی بالنده که ناربیه که به ماننێژئ، ئیتر بۆ
هاوین ده پرویننه وه و زور جوان ده بین!»

«نا، ئیوه نابئ بمرن!» سۆفیا گوتی و
گوله کانی یه که یه که ماچ کرد؛ له م کاته دا
ده رگای ژووره که کرایه وه و ژماره یه کی زور گولی
جوان پزانه ژووره وه و که وتنه سه ما. ئیدا
نه یزانی ئەم هه موو گوله له کوپوه هاتن. ئەوانه
سه رجه م گوله کانی کۆشکی پاشا بوون. دوو
گوله باخی جوان له پیزی پیشه وه ده پویشتن و
هه ر یه که یان تاجیکی زیپیان له سه ر بوو، ئەم
دووانه پاشا و شاژن بوون، ئەوجا جوانترین
گوله میخه ک و گوله ماتیولا (۱۲) به دوایانه وه
پێیان ده کرد و سلوویان له هه موو ده وروپه ری

خۆيان ده كرد. پايونيا و كوليلكه گوره كان فوويان ده كرده بهرى به زاليا و پوخساريان سوور مه لده گه پرا (۱۳). گولّه زهنگولّه شينه كان و شه هلا مؤره كان وا دهنگيان ده لهرانده وه وه كوو ئه وهى زهنگولّه يان له قورگيدا بئ. مؤسيقايه كى سهر و سه ماره بوو، ئيتير چندان گولّى ترهاتن و ناماده بوون، له وانه شه ويؤ مؤره كان و گولّه خه زيمه سووره كان و كؤنقه لاريا و حاجيله كان. هه موويان به خؤشى سه مايان ده كرد. ته واوى گولّه كان به كدييان ماچ ده كرد. ديمه نيك بوو هر زهينه ت بوو سه يري بكه يت!

له كؤتاييدا گولّه كان شه وياشيان له يه كدى كرد و ئيداي بچكوله ش به بيدهنگى چوو ه ناو پيخه فه كهى خؤى و هه رچى بينيبووى هاته وه خه ونى.

كه به يانى پؤژى دووم با ئاگا هات، به په له خؤى گه يانده لاي ميژه بچووكه كه، تا بزاني ئاخؤ گولّه كان هيشتا له ويئ ماون، په رده كهى له سه ر ته خته بچووكه كهى خه وتن لادا و بينى هه موو گولّه كان له شويني خؤيان بوون، به لام زؤر سيس بوون، زؤر له دويني سيستر بوويون.

سوڤيا هيشتا له ناو چه كه جه كه بوو، به لام زؤر خه والوو دياربوو.

«شتيگ هه يه ده بوايه تو به منى بلّيت، له بيرت ماوه ئه و شته چيه؟» ئيداي بچكوله گوتى، به لام سوڤيا گيژ و هيپر ديار بوو و هيچى نه گوت.

«تو به هيچ كلؤجيك باش نيت،» ئيدا گوتى، «ئه وان هه موويان سه مايان له گه ل تودا كرد.»

ئه وجا ئيدا كارتونيكى هينا كه وئنه ي

بالنده ي له سه ر نه خشيترابوو، گولّه مردووه كانى خسته ناويه وه.

«ئه مه ده بيته تابووته جوانه كه تان، ئه ي پايه به رزينه» ئيدا گوتى، «ئامؤزا نه رويجيه كانتان ئاماده ده بن و له باخه كه دا به شدارى ناشتنى پايه به رزيتان ده كه ن، بؤ هاوينى دادئ ئيوه ده پويئنه وه و له جاران زؤر جوانتر ده بنه وه!» ئامؤزا نه رويجيه كانبه ناوه كانى (يونه س) و (ئه دولف)؛ دوو كورپى چوستوچالاک بوون هه ريه كه يان له لايه ن باوكيانه وه تير و كه وانئيكيان پيدرابوو، كه له گه ل خؤيان هينا بوويان تا پيشانى ئيداي بده ن. ئه ويش باسى گولّه به سه زمانه كانى بؤ كردن، كه مردوون، ئيتير ئه وانيش به شدارييان له ناشتنيان كرد. هه ردوو كوره كه تير و كه وانيان به شانوه كردبوو و له پيشه وهى ده پويشتن و ئيداي بچكوله ش به دوايانه وه گولّه مردووه كانى له نيو كارتونه جوانه كه دا هه لگرتبوو؛ گورپكى بچووك له باخه كه هه لكه نرابوو؛ يه كه م جار ئيدا گولّه كانى ماچ كرد و به كارتونه وه له سه ر زه وي دانان. له كاتى ناشتنه كه ئه دولف و يونه س له جياتى توپ و تفهنگ كه وتنه تير هاويشتن به سه ر گوره كه دا.

په راويژه كان:

(۱) ئه م كه كايه ته بؤ مندالان نووسراوه، بؤيه پووداوه كانى له جيهانى خه يالئيكى فراواندا پوو ده دن. سه ره پاي كه سه راسته قينه كان وهك مرؤف، ده بينيت گول و بووكه شووشه و چيلكه دار وهك كاره كتهرى زيندوو په فتار ده كه ن، بؤ نمونه سه ما ده كه ن و نه خؤش ده كه ون و له گه ل يه كتير ده ويئن. چه ندان فيلمى كارتون به زمانى جياجيا له م كه كايه ته دروست كراون.

(۲) مامۆستاگە ئىدا كورپىكى گەنجى دەرىجىسى
دواناۋەندىيە، لە مالىۋە بە شىۋەيەكى تايىت
ۋانە دەلىتەۋە. ئەم كارەكتەرەيان لە ھەندى
فيلمە كارتۇنىيەكان ۋا دروست كوردوۋە لە ھانس
كرىستيان ئەندەرسن دەگا، ۋاتا ئەم مامۆستايە
نوسەر خۆپەتى.

(۳) ھەۋلەم دا بە پىيى توانايى ناۋى كوردى
بۆ گولەكان بدۆزمەۋە، بەلام كە ھەندى جار
دەرەقتيان نەھاتووم، ناچار ناۋە لاتىنيەكانم
نوسىۋە.

(۴) زۆر لە بىنەمالەي پاشاكان ھاۋىنان لە
كۆشكەكانى دەرەۋەي شار بەسەر دەبەن ۋ زىستانان
دەگەپىنەۋە كۆشكەكانى ناۋ شار.

(۵) بۆ ئەۋەي لە خويىنەر تىكەل نەبى پىۋىستە
بزانىن سەرەتا باسى گولەكانى باغە گىشتىيەكان
ۋ كۆشكى پاشا دەكرى، ۋاتر باس لە گولەكانى
مالى ئىدايە كە لە ژوورى دانىشتى مالىۋە سەما
دەكەن.

(۶) باغى گول، پوۋەكى جۇراۋجۇر بۆ مەبەستى
لىكۆلىنەۋەي زانستى.

(۷) پانتۆمايم بە ماناي دەرپىن دىت لە پىگاي
پوخسار ۋ زمانى جەستەۋە، بى ئەۋەي زمانى
ئاخاۋتن بەكار بىنى، ئەم جۆرە دەرپىنە لە
شانۇدا باۋە.

(۸) پوۋەكىكى نزمى گەلادارە، ئەگەر ھەر
شۋىنىكت بەرى بگەۋىت ھەست بە سووتانەۋەيەكى
زۆر دەكەيت.

(۹) ئەنجومەنى كارگىرى لە سالى ۱۶۶۰ بۆ
بەپىۋەبىردىنى كاروبارى دەۋلەت لە ژىر سايەي
پاشادا دامەزراۋە. لە سالى ۱۸۴۸ ئەنجومەنى
ۋەزىران شۋىنى دەگرىتەۋە.

(۱۰) كارەكتەرىك لەم ھەكايەتە بە ناۋى
(كانگاي دوۋكەل) ھەيە، زۆرتر لە سويد ناسراۋە

ۋ پىيى دەلىن Rökugubbe، بەيكەرىكى بچوۋكە
لە شىۋەي پىۋاۋىك. ئەم بەيكەرە لەناۋ مال
لەسەر مېز دادەنرى، كە دادەگىرسى دوۋكەلى لى
ھەلدەستى، بۆ چەند مەبەستىك بەكار ھاتوۋە
لەۋانە دوورخستىنەۋەي مېشۋولە، يان بالۇكرىنەۋەي
بۆنى خۆش، يان پاككرىنەۋەي ھەۋا لە چەند دەرد
ۋ پەتايەك ۋەك بۆ نمونە كۆلىرا.

(۱۱) لەم ھىكايەتەدا باس لە چىلكەدارىكى
بچوۋكە لە لى دار بى دەكرىتەۋە، ھەر لە
سەدەي ھەژدەمىنەۋە بۆ مەبەستى جىاجىا بەكار
ھاتوۋە، بۆ نمونە مەبەستى ئايىنى. خەلك
بەم جۆرە چىلكەدارە لەيەكىان داۋە تا ھەست
بە ئازارەكانى ھەزرىتى مەسىح بگەن، يان
پەيۋەست بە بىروباۋەپى پىت ۋ بەرەكەت، خەلك
لەۋ باۋەپەدابوون كە بە بەركەۋتنى كچ ۋ كورپانى
گەنج دەتوانن توانايى زاۋوزى لەۋ درەختە تەپ ۋ
پاراۋەۋە بگوازنەۋە بۆ مەۋف. لە پۇژانى ئەمپۇماندا
بۆ دىكۆر بەكاردىت، كاتىك نوقول ۋ پەپەموۋچى
پەنگاۋپەنگ ۋ گولى كاغەزى پىۋە ھەلدەۋاسن.
(۱۲) جۆرە گولپىك چۋار پەپەي پەنگاۋپەنگى
بۇنخۆشە، لە ۋلاتانى خۇرھەلاتى ناۋەپاست
دەپوۋىت.

(۱۳) لىرەدا بەرى بەزالىا ۋەك ئامپىرى مۇسىقا
بەكار ھاتوۋە، لە جىياتى شمشال ۋ فىلووت ۋ
كلارنىت ۋ تۇبۆ ۋ... تاد.

سەرچاۋە:

لە كىتپى (كۆبەرھەمەكانى ھانس كرىستيان
ئەندەرسن) ۋەرگىراۋە.

H. C. Andersen
Eventyr og Historier
Komplet samling
Bogklubben 2001